

17.1 - פרק י"ז – עצת אחיתפל ועצת חושי
 פלגיימים לבמלך בידיקוק עלפלאשר יחפץ יטנו: (משלי כא: א)

משמעות 12000 לוחמים

תיאורי גבורת דוד ואנשיו

<p>שמ"א יז – דב וארי (לד) ויאמר דוד אלשאול רעה הנה עבדך לאביו בצאון ויבא הארי ואת הדוב ונשא שיה מהעדר: (לה) ויצאתי אחריו והפתיו והצלתי מפיו וינקם עלי והחזקתי בזקנו והפתיו והמיתיו: (לו) גם את הארי גם הדוב הנה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה פאתד מהם כי חרף מערכת אלהים חיים: ס</p>	<p>(ח) ... אתה דעת את אביך ... הנה כדב שכול בשדה... (ו) והוא גם ברחיל אשר לבו כלב האריה...</p>
<p>שמ"א טז – גבור, ואיש מלחמה (יח) ויעז אהד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישל בית הלחמל ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ויבן דבר ואיש תאר ויקוק עמו: (יט) וישלח שאול מלאכים אליו ויאמר שלחה אלי את דוד בנד אשר בצאון</p>	<p>(ח) אתה דעת את אביך ואת אנשיו כי גברים... ואביך איש מלחמה ולא ילן אתהעם:</p>
<p>שמ"א כג – גבור שיועד להחבא! (כב) לכונא הכינו עוד ודעו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערם הוא: (כג) וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם אלי אלנכון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה:</p>	<p>(ט) הנה עתה הוא נחבא הפחתים או באתד המקומות</p>
<p>שמ"א כב – אנשי "מרי נפש" (א) וילך דוד משם וימלט אל מערת עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו אליו שמה: (ב) ויתקבצו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מרנפש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש:</p>	<p>(ח) ... כי גברים הנה ומרי נפש הנה...</p>

1. במ' לא – מלחמת מדון
 (ב) נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמיד: (ג) וידבר משה אלהים לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדון לתת נקמת יקוק במדון: (ד) אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא:

2. שמות כד – מצבות הר סיני
 (ד) ויכתב משה את כל דברי יקוק וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל:

3. יהושע ד - 12 אבנים "למספר בני ישראל"
 (ד) ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט: (ה) ויאמר להם יהושע לעברו לפני ארון יקוק אלהיכם אל תודו הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שםו למספר שבטי בני ישראל: (ו) למען תהיה זאת אות בקרבכם ביישאלו בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם: (ז) ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יקוק בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם: (ח) ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מתוד הירדן כאשר דבר יקוק אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עמם אל המלון וינחום שם:

(כ) ואת שתיים עשרה האבנים אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל: (כא) ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלו בניכם מחר את אבותם לאמר מה האבנים האלה: (כב) והודעתם את בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן הנה: (כג) אשר הוביש יקוק אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשה יקוק אלהיכם ליסיוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו: (כד) למען ידעת כל עמי הארץ את יד יקוק כי חזקה היא למען וראתם את יקוק אלהיכם כלהימים: ס

4. שופ' כא – מלח' יבש גלעד (פלגש בגבעה)
 (ו) וישלח שם העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויצאו אותם לאמר לכו והפיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים והטף:

7. גמ' ברכות ז:
 "מזמור לדוד, בברחו מפני אבשלום בנו". "מזמור לדוד", קינה לדוד מיבעי ליה! אמר רבי שמעון בן אבשלום: משל למה הדבר דומה? לאדם שיצא עליו שטר חוב. קודם שפרעו היה עצב, לאחר שפרעו שמח, אף כן דוד, כיון שאמר לו הקדוש ברוך הוא: {שמואל ב י"ב: י"א} "הנני מקים עליך רעה מביתך", היה עצב. אמר, שמה עבד או ממזר הוא דלא חייס עלי. כיון דחזא דאבשלום הוא, שמה, משום הכי אמר "מזמור".

5. רלב"ג (שמ"ב יז: יד)
 ויאמר אבשלום וכל איש ישראל – זה מורה כי זקני ישראל לא הסכימו בזאת העצה השנית

6. תהלים ג:
 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו: